

● نقد و معرفی کتاب

جایگاه فرانسه در روند جهانی شدن

Hubert Vedrine, *Les cartes de la France à l'heure de la mondialisation*, Paris: Fayard, 2000, 190 pp.

موضوعات بحث شده در ۶ بخش

تحت عنوانین زیر دسته‌بندی شده است:

- دنیا چگونه است؟
- جایگاه فرانسه در جهان
- چه روشی را باید در برابر امریکا اتخاذ کرد؟
- جاه طلبی اروپا و عواقب دوچانه‌ی آن
- سیاست خارجی مشترک اروپا، سیاست خارجی ملی
- اخلاق و واقع‌گرایی

اویر ودرین درباره‌ی روند جهانی شدن می‌گوید: این روند سایه‌ی طولانی دارد و پیش از این که به شکل امروزی درآید، حرکتی پیش رونده بوده و امروز بر سرعت و تداوم آن افزوده شده است. در واقع جهانی شدن ادامه‌ی روند

کتاب حاضر حاوی مصاحبه‌ی

دومنیک موئیزی^۱ با اویر ودرین^۲، وزیر امور خارجه‌ی وقت فرانسه است. دومنیک موئیزی معاون مؤسسه‌ی مطالعات بین‌المللی فرانسه (IFRI)^۳ است.

این مصاحبه قبل از ریاست دوره‌ی فرانسه در اتحادیه‌ی اروپا و به منظور تشریح سیاست خارجی فرانسه در زمان جهانی شدن صورت گرفته است و موضوعات زیر را در بردارد: رابطه‌ی فرانسه با ابرقدرت امریکا، گسترش اتحادیه‌ی اروپا، ازدیاد مواد هسته‌ی بی، بی‌ثباتی منطقه خاورمیانه، بالکان، آفریقا و غیره، روابط فرانسه با روسیه و چین، تابعیت فرانسه با بازیگران جدید، شرکت‌های چندملیتی، رسانه‌های بانفوذ، سازمان‌های غیردولتی، پیدایش یک جامعه‌ی مدنی بین‌المللی، دوام یا زوال خصوصیات ملی، منطق واقع‌گرایی با اخلاق.

1. Dominique Moïsi.

2. Hubert Vedrine.

3. Institut Français des Relations Internationales. (IFRI)

ازادسازی تجارت هستند و ما شاهد تظاهرات در سیاست اعلیه سازمان تجارت جهانی و تظاهرات در واشینگتن و نیویورک اعلیه صندوق بین‌المللی پول بودیم. به نظر می‌رسد هدف امریکا تسلط نیست بلکه دفاع و حمایت از خود است.

آنچه در حال حاضر مشاهده می‌شود، وجود وابستگی میان جوامع است که این وابستگی در برخی جوامع بیشتر است و در کنار این وابستگی ما شاهد پدیده‌ی دیگری به نام تعامل فکری هستیم که در تمام زمینه‌ها بیش از پیش رشد کرده است. از این رو در مورد پیدايش یک "جامعه‌ی مدنی بین‌المللی" باید گفت این امر سبب ایجاد تغییراتی در خصوص مسؤولیت‌های سیاسی و نحوه اجرای قدرت می‌شود و لزوم داشتن شناخت بیشتر در مورد حقوق بشر، مین‌های ضد نفوذ و محیط زیست و غیره را به همراه دارد ولی در واقع تغییری در روابط قدرت‌های جهانی به وجود نمی‌آورد، زیرا چنین جامعه‌یی نسبت به جوامع سنتی از قانون‌مندی کمتر، نظام کمتر و شفافیت کمتری برخوردار خواهد بود.

به طور کلی باید گفت جهانی شدن هم فرصلتی‌های جدید را ایجاد می‌کند و هم خطر و تهدیداتی را به دنبال دارد. به گفته‌ی لیونل ژوپین، نخست وزیر فرانسه: "هر چه جهان

استعماری اروپا بر تمام قاره‌هast که از قرن ۱۶ آغاز شد و پایه‌های جهانی شدن را به شکلی که امروز شاهد فتح آئیم، استوار ساخت. جنگ‌های جهانی و کشمکش‌های اروپا برای بسط جهان، مسبب نقش امروز امریکا در این مسیر است. هم‌اکنون جهان یک قطبی است و از

میان ۱۸۹ کشور جهان تنها امریکاست که ابرقدرت است و در تمام زمینه‌ها اعم از اقتصادی، فن‌آوری، نظامی، مالی، زبانی و فرهنگی تسلط دارد. تسلط امریکا به دلیل عدم موقوفیت کامل سایر کشورها بعد از دو جنگ جهانی بوده است. اکنون امریکا با آرامش و نسلط در مسیر جهانی شدن حرکت می‌کند. اما نباید فراموش کنیم که جهانی شدن به معنای رسیدن به یک "طرح" امریکائی نیست، اگر چه شرکت‌های بزرگ امریکایی در این میان بیشترین بهره را می‌برند و امریکا سیاست تجاری "درهای باز" را که سیاست انگلیس در قرن نوزدهم بود، اتخاذ کرده است. امریکا به دلیل قدرت اقتصادی و دلایل متعدد دیگری نظیر تحمل معیارهای قضایی، مالی یا فنی، نغمه‌سرایی درباره‌ی فردگرایی، قدرت سینمایی و تلویزیونی و جذب دانشجو از سایر کشورها، بیشترین بهره‌ها را از آن خود کرده است. با این حال امریکا به مشکلات نیز آگاه است. بخش‌های متعددی در بطن جامعه‌ی امریکا مخالف تسریع روند

دولت مرکزی قوی شکل گرفته است و فرانسه نقش خاصی از نظر سیاسی، حقوقی و فرهنگی در جهان بازی کرده است. بنابراین هم اکنون فرانسه باید یک حرکت استثنایی برای تطابق خود در این روند انجام دهد. فرانسه‌ی امروز با فرانسه‌ی دهه‌ی ۵۰ تفاوت دارد و از شکل روستایی به شکل صنعتی درآمده است و نحوه‌ی زندگی در آن کاملاً تغییر کرده است در حالی که هویت فرانسوی در جای خود باقی مانده است، پس باید با حفظ هویت خود با سایرین انطباق داشته باشیم؛ این سیاست دولت فرانسه است و به کمک یک سیاست و یک دیپلماسی نوین، پویا و متعرض است که قدرت، نفوذ، موقعیت ما در جهان، عقایدمان و طرح‌هایمان قابل دفاع بوده و ارزش پیدا می‌کند. باید روش‌هایمان را با جهان تغییر یافته، منطبق سازیم.

دولت فرانسه خواهان اجرای نظم بیشتر جهت چارچوب بخشیدن به پدیده‌ی جهانی شدن است. سؤال این است که این نظم را بین‌المللی کنیم؟ رهبران سیاسی یا قضات؟ جهانی یا بازارها؟ رهبران سیاسی یا قضات؟ رسانه‌های گروهی، متخصصان یا محققان؟ در اینجا است که نیاز به یک سیاست خارجی که

جهانی‌تر شود، نیاز به نظم بیشتری دارد." از این رو برای تحکیم نظام مالی و تضمین سیاست صندوق بین‌المللی بول، لازم است تا کشورهای در حال توسعه قوانین مشترک را بپذیرند و به دست اندکاران نظام مالی در بخش خصوصی مسؤولیت‌هایی را واگذار کنند تا بتوان به نتایجی برای حل بحران کشورها رسید. فرانسه نیز درمورد صندوق‌های مالی و نحوه‌ی اخذ مالیات و محورهای دیگر نظری: تکمیل نهادهای بین‌المللی، احساس مسؤولیت کردن نسبت به کشورهای فقیرتر و همکاری و اجرای عدالت با آنان، تأکید بر ارزش‌های مشترک در مبارزه به منظور حمایت از کودکان، حقوق زنان، بهداشت و حفظ محیط زیست، پیشنهاداتی ارائه کرده است.

در مورد جایگاه فرانسه در روند جهانی شدن، و درین می‌گوید: پدیده‌ی جهانی شدن به طور خودکار در کشور فرانسه به کار نمی‌آید، جهانی شدن در مسیرهایی که ارتباطی با سنت و فرهنگ فرانسه ندارند، توسعه می‌یابد: درجهت اقتصاد بازار تک قطبی، می‌اعتمادی نسبت به دولت، فردگرایی و نه جمهوری خواهی، تقویت نقش جهانی امریکا، ترویج زبان انگلیسی و ترویج بیشتر مذهب پروتستان نسبت به مذهب کاتولیک. وی می‌گوید اگر به گذشته بنگریم، مشاهده می‌کنیم که هویت فرانسه به کمک یک

امور مالی یا مبارزه علیه فساد، پیشروی صلح خاورمیانه و غیره برای ساخت اکثریت باید دیگران را متقدعاً کرد و آنها را گردهم آورد و باید از تک شعار دادن پرهیز کرد.

از این رو امروز موضوعاتی که سیاست خارجی فرانسه را تشکیل می‌دهد عبارت است از: حفظ علاقمند ملی جهت حفظ امنیت، هویت و پیشرفت، به کارگیری نفوذ و مهارت جهت تقویت اروپا - بی‌آن که سبب تضعیف فرانسه شود - تا اروپا بتواند در آینده به صورت یک قطب درآید، اجرای نظم بیشتر و حفظ تنوع که لازمه‌ی جهان است، رفع اختلافات و بی‌عدالتی‌ها در بین ملت‌ها، اجرای یک دمکراسی پاپرچا، ایجاد امتراج بین تجربیات تاریخی از حقایق و تجربیات اخلاقی نوین در همه جا و بالاخره شناساندن افکار فرانسه به شرکا.

با توجه به معیارهای سیاست خارجی فرانسه، درین معتقد است که فرانسه آماده‌ی انطباق خود با روند جهانی شدن است. کتاب حاضر با دو یادداشت از اوبرودرین و دومینیک موئیزی پایان می‌ناید. اوبرودرین در یادداشت خود می‌گوید: اولین گام، توافق بر سر واژه‌های است. زمان بسیاری صرف شده تا واژه‌هایی برای شناخت جایگاه امریکا، فرانسه و کل جهان به کار برده شود و اگر ما بر سر

بتواند با طرح‌های مختلف ارزشمند منطبق و با حداقل موانع رویه‌رو شود و حداکثر نظرات را ارائه دهد، مطرح می‌شود. سیاستی شفاف، مبتکر و پویا.

در مرور حفظ زبان فرانسه اوبرودرین می‌گوید: حفظ زبان یک امر قطعی است اما دانستن چند زبان نیز لازم است. هم اکنون کشور فرانسه برای حفظ زبان و فرهنگ خود، ۱۴۵ مرکز فرهنگی در ۸۴ کشور و ۲۶۷ مرکز آموزشی دارد که ۱۰۶ هزار دانشجوی فرانسوی و خارجی در آن مشغول تحصیل هستند، به علاوه دولت فرانسه مبلغ ۴۰۶ میلیون فرانک را به همکاری‌های فرهنگی هنری و چاپ کتاب اختصاص داده است. چرا که ما معتقدیم سرمایه‌های فرهنگی را نمی‌توان مانند سایر سرمایه‌ها خرید و فروش کرد.

اکنون هدف فرانسه در روند جهانی شدن اثبات موجودیت خود نیست، بلکه هدف اصلی میل به هم‌زیستی است. در جهانی که هدف ساخت اکثریت است، نمی‌توان عقاید یگانه را تحمیل کرد، بلکه باید تغییر در افکار و رفتار ایجاد کرد. ما در عین این که از علاقه میهمی خود دفاع می‌کنیم و به موارد غیر قابل قبول "نه" می‌گوییم ولی برای ارتقای عقاید، به موضوعات نو می‌پردازیم نظیر دفاع اروپایی، قوانین جدید بین‌المللی در زمینه‌ی اقتصاد و

جهت ادامه‌ی حرکت‌های ضروری تشکیل دهد و اعتماد و جسارت خود را از این طریق نشان دهد.

موضع فرانسه مشخص است و فرانسه باید با امریکا همکاری کند چرا که فرانسه در زمینه‌های متعددی با امریکا همکاری می‌کند نظیر شورای امنیت و گروه ۸. ولی در عین حال فرانسه مواردی را که با امریکا اختلاف دارد در کمال آرامش بیان می‌کند.

معصومه سیف افجه‌ای

مرکز مطالعات اروپا و امریکا
دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی

واژه‌ها توافق داشته باشیم خیلی سریع تر و راحت‌تر یکدیگر را درک می‌کنیم.

وی از صحبت‌هایش چنین نتیجه می‌گیرد که فرانسه کشور بزرگی است که اگر نقش خود را خوب بازی کند و بتواند هویت و نفوذ خود را حفظ کند و برای تقویت اروپا با سازمان‌های جهانی همکاری مصراپه داشته باشد، برگ‌های برنده‌بی خواهد داشت. فرانسه باید در هزاره‌ی جدید در آرامش بوده و در ارتباط با سایرین در بازی بین‌المللی به صورت باز عمل کند، در عین این که آگاه از اهداف خود است. فرانسه می‌تواند با اجتماع متحده‌ان برای مقابله با آنچه غیرقابل قبول است، اکثریتی را

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی